

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 1T/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320010055
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Varga
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2020:8320010055.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné samosudcom JUDr. Vladimírom Vargom v trestnej veci obžalovaného S. T., pre zločin lúpež podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, a iné, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. 1Pv 355/19/7702 zo dňa 17.01.2020, podľa § 284 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 5. novembra 2020 v Humennom, takto

rozhodol:

Obžalovaný S. T., Q.. XX.XX.XXXX T. F.,
trvale bytom Q. XXXX/XX, XXX XX F.,

uznáva sa za vinného, že

1/

v presne nezistený deň koncom mesiaca február 2017 spolu s už nebohým J. W. v dopoludňajších hodinách v pohostinstve T. na Q. Y. T. F. po vzájomnej dohode v priestoroch toaliet, vediač o tom, že H. W. Q.. XX.XX.XXXX, je dôchodca, no najmä preto, že si všimli, že H. W. má dosť vypité a má pri sebe finančnú hotovosť, o ktorej sa dozvedeli tak, že im predtým objednal alkohol a zaplatil ho, fyzicky napadli H. W. tak, že J. W. ho prudko sotil oboma rukami do hrude a následne ho obaja rukami stiahli za odev na zem, kde mu J. W. vytiahol z vrečka nohavíc finančnú hotovosť vo výške 70,00 eur, ktorú si bezprostredne po tom ako z miesta ušli rozdelili tak, že J. W. si nechal 50,00 eur a S. T. dal 20,00 eur, pričom poškodenému H. W. neboli spôsobené žiadne zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie,

2/

dňa 21.08.2019 v čase okolo 09.50 hod. vošiel na toaletu pohostinstva T., ktoré sa nachádza na Q.Í. Y. Č.. XX T. F., kde v kabínke našiel na WC sediaceho G. F., ktorý v dôsledku chorobného stavu náhle stratil vedomie, vošiel k nemu do kabínky, kde pod zámienkou poskytnutia pomoci využil túto stratu vedomia G. F. a z príručnej tašky, ktorú mal tento pri sebe, odcudzil koženú peňaženku tmavohnedej farby, v ktorej bola finančná hotovosť najmenej 50,00 eur, taktiež občiansky preukaz, preukaz poistenca, bankomatovú kartu N. banky, všetko vydané na meno G. F., čím mu takýmto konaním krádežou spôsobil škodu 100,00 eur,

teda

v bode 1/

spoločným konaním proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

v bode 2/

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe,

čím spáchal

v bode 1/

zločin lúpež podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, ako spolupáchateľ podľa § 20 Trestného zákona,

v bode 2/

prečin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Pre skutok v bode 1/ a pre prečin krádež podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, z ktorého bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Humenné, sp. zn. OT 25/2017 zo dňa 18. apríla 2017:

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, prihladajúc podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, na § 36 písm. l) Trestného zákona a § 37 písm. m) Trestného zákona, v zmysle § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona, podľa § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody na 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, súd obžalovaného pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, súd zrušuje výrok o treste uloženom trestným rozkazom Okresného súdu Humenné, sp. zn. OT 25/2017 zo dňa 18. apríla 2017, doručeným obžalovanému v ten istý deň, právoplatným dňa 18. apríla 2017, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádež podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na šesť mesiacov, pre výkon ktorého bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, a súčasne ruší aj všetky obsahovo nadväzujúce rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pre skutok v bode 2/:

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, prihladajúc podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, na § 36 písm. l) Trestného zákona a § 37 písm. m) Trestného zákona, na trest odňatia slobody na 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, súd obžalovaného pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 1 Trestného zákona, súd ukladá obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie, ktoré sa bude v zmysle § 74 ods. 1 Trestného zákona, vykonávať ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné podal na obvineného S. T. obžalobu pre skutky uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Súd po predpísanom procesnom postupe v zmysle § 257 TP, prijal vyhlásenie obžalovaného S. T. o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného pod bodom 2/ obžaloby. Súd tak vykonal iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Obžalovaný ku skutku pod bodom 1/ obžaloby vyhlásil, že je nevinný, preto sa vo vzťahu k tomuto skutku vykonalo dokazovanie.

Pri zisťovaní osobných pomerov obžalovaný uviedol, že momentálne je bez domova, prespáva u kamaráta v meste Humenné a žiadal, aby súd zasielal písomnosti určené do vlastných rúk na adresu Mestskej polície Humenné, ktorá má vedomosť o tom, kde sa aktuálne nachádza. Nepoberá od štátu žiadne dávky, vypomáha mu iba sestra.

Pri svojom výsluchu sa obžalovaný ku skutku pod bodom 1/ obžaloby vyjadril, že nie je pravda, aby s J. W. mali nejakú dohodu o tom, že napadnú poškodeného W.Č.. S nebohým J. W. stáli pri barovom pulte v reštaurácii T., keď k nim prišiel H. W. a opýtal sa, či si dajú po poldeci. Súhlasili, tak im kúpil poldeci a na to W. odišiel. Obžalovaný vtedy nevedel kam. Po chvíli odišiel aj J. W.. Tiež nevedel, kde ide. Po ďalšej

chvíli išiel na WC na malú potrebu a tam videl ležať W. na zemi a nebožtík J. stál pri ňom. Obžalovaný sa W. ani nedotkol, po vykonaní malej potreby sa vrátil do reštaurácie. Po chvíli prišiel k nemu k barovému pultu J. W. a pýtal sa, či má nejaké peniaze. Obžalovaný mu povedal, že má iba drobné. Na to mu on vybral z vrecka papierovú bankovku - 20 eur. Nevedel, odkiaľ J. má tieto peniaze a zobral si ich. Vypili ešte po poldeci a obžalovaný išiel vonku.

Na návrh prokurátora bola prečítaná zápisnica o skoršej výpovedi obžalovaného z prípravného konania, z ktorej vyplynulo, že obžalovaný sa ku skutku priznal. Niekedy jeden alebo dva dni predtým, čo J. W. zomrel, boli spolu s J. W. vo T.. Vtedy prišiel aj H. W. a videli, že má peniaze, lebo im kupoval poldeci a kúpil im po pive. Obžalovaný mal už dosť vypité a dosť vypité mal aj J. W.. Všimli si, že H. W. má dosť vypité a mal pri sebe väčšiu sumu peňazí. J. W. si všimol, že H. W. išiel na WC a povedal, aby šli za ním, že mu zoberú peniaze. J. W. išiel za ním ako prvý, obžalovaný šiel za ním. Na presné detaily si nespomínal, ale keď W. vychádzal von, vtedy J. W. do neho sotil rukami a potom ho obaja stiahli rukami na zem. W. spadol na zem, ostal ležať na boku, J. si kľakol nad neho a začal mu prehľadávať vrecká, resp. z vrecka nohavíc mu vybral peniaze. Potom rýchlo vybehli vonku a J. W. mu dal 20,00 eur. Hneď nato sa rozišli, lebo sa báli, že W. zavolá policajtov. J. W. si nechal 50 eurovú bankovku. Na otázku, či vedel koľko má W. rokov, odpovedal, že bol už dávno na dôchodku, poberal starobný dôchodok, vedel, že je od neho starší asi o 15 rokov a má okolo 70 rokov. K prečítanej zápisnici sa obžalovaný vyjadril tak, že on W. nesotil, ani ho nedržal.

Svedok H. W. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že bol vo T., keď stretol S. T., ktorého dobre poznal, pretože jeho otec bol riaditeľom v reštaurácii a s ním tam bol aj nejaký J., svedok im kúpil po poldeci. Keď išiel na malú potrebu na WC a keď sa už vracal, tak doňho sotili, zvalili ho na zem a zistil, že nemá peniaze. Na druhý deň sa T. po chlapsky opýtal, kedy mu vráti peniaze, on mu odpovedal, že má iba 20,00 eur a že zvyšné peniaze má J. W.. Svedok vie o tom, že potom ho našli mŕtveho.

Obžalovaný sa k výpovedi svedka vyjadril, že nie je pravda, čo hovoril svedok. Keď prišiel do WC, on už ležal na zemi, J. W. pri ňom stál. On len vykonal malú potrebu a šiel preč. Navrhol skúmať jeho spôsobilosť, je to starší človek, on sa pre neho nedá zavrieť.

Súd podľa § 268 ods. 2 veta druhá TP vykonal dokazovanie prečítaním znaleckého posudku znalca J.. G. R. Č.. XXX/XXXX, zo záverov ktorého vyplýva, že u obžalovaného bol konštatovaný syndróm závislosti od alkoholu - 3. vývojové štádium. Jeho rozpoznávacie schopnosti v čase spáchania skutku znalec hodnotil ako zachované v celom rozsahu. Ak by pripustil požitie alkoholu, jeho ovládacie schopnosti boli znížené nepodstatnou mierou, ale iba v dôsledku požitia alkoholu, pričom alkohol požil vedome a s dostatočnými predchádzajúcimi skúsenosťami o účinkoch alkoholu na jeho psychiku. Obžalovaný je schopný chápať a chápe zmysel trestného konania. Ak bude obžalovaný pokračovať v požívaní alkoholických nápojov, jeho pobyt na slobode by mohol byť nebezpečný v zmysle opakovania sa správania ako je to, za ktoré je stíhaný. Znalec odporučil zvážiť nariadenie ochannej protialkoholickej liečby, obžalovaný udal, že vzhľadom na dlh v zdravotnej poisťovni, takúto liečbu s pravidelnými kontrolami nemôže absolvovať.

Po prečítaní znaleckého posudku obžalovaný pripustil, že si občas vypije, ale je to v dôsledku životnej situácie, že je na ulici. Nemyslí si, že je závislý na alkohole. Posledného polroka už nepije.

Hlavné pojednávanie dňa 05.11.2020 sa vykonal v neprítomnosti svedkyne N. K., ktorá svoje neúčast' ospravedlnila z dôvodu karantény. Súd postupom podľa § 263 ods. 1 TP, vykonal dokazovanie prečítaním výpovede svedkyne N. K. z prípravného konania, z ktorej je zrejmé, že si spomenula na vec ako za ňou prišiel H. W. z F. a žiadal, aby volala políciu, že ho niekto okradol. H. W. prišiel do pohostinstva s tým, že ho niekto okradol veľa krát. H. W. je ako T. bezdomovcom a je denno-denným zákazníkom, skoro vždy je pod vplyvom alkoholu. H. W. je starší človek a nevydrží toľko alkoholu, mnohokrát je odkázaný na pomoc iných zákazníkov. Čo sa týka S. T., tak tento je tiež bezdomovcom a stálym zákazníkom, niekedy celodenným. Svedkyňa konkrétne ku skutku z pred dvoch rokov nevedela nič bližšie povedať a v tom čase ani v pohostinstve neboli kamery. Po mene osobu J. W. nepozná, ale po rozhovore s kolegyňou zistila, že je to už nebohý bezdomovec, ktorého volali J.. Toho pozná, lebo tam chodia bezdomovci a chodil aj on s T..

K výpovedi svedkyne sa obžalovaný vyjadril tak, že sa to stalo pred viac rokmi, ani si nespomína, kto vtedy robil čašníka.

Pri dokazovaní o treste súd z pripojeného spisu OT/25/2017 prečítal trestný rozkaz sp. zn. OT/25/2017 zo dňa 18.04.2017, zápisnicu o vylúchu obvineného z 18.04.2017, zápisnicu o dodaní do výkonu trestu zo dňa 14.06.2017, lustráciu ZVJS a hlásenie zmien zo dňa 11.12.2017.

Súd podľa § 269 TP vykonal dokazovanie prečítaním ďalších listinných dôkazov: výpisu z ústrednej evidencie priestupkov, lustrácie v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov, odpisu z registra trestov a správy o povesti.

K vykonaným dôkazom obžalovaný ku skutku pod bodom 1/ uviedol, že medzi ním a W. nebola žiadna dohoda, že by mali prepadnúť H. W.. Už si nespomínal presne, či sedeli alebo stáli pri pulte, skôr stáli, keď prišiel W. a zaplatil im po poldeci a neskôr od nich odišiel smerom na záchod. Po chvíli za ním odišiel W., obžalovaný ostal pri pulte. Po chvíli pocítil potrebu ísť na WC a keď tam prišiel, uvidel na zemi ležať W. a pri ňom stál W., ktorý mu nič nerobil, len pri ňom stál. Po vykonaní potreby sa vrátil do pohostinstva. Po chvíli za ním prišiel W. a pýtal sa ho, či mám nejaké peniaze, povedal mu, že má iba drobné. Na to mu W. dal 20-eurovú bankovku, o ktorej mu nepovedal, odkiaľ ju má. W. sa nepýtal na dôvod, prečo W. ležal na zemi. Obžalovanému bolo opätovne umožnené vysvetliť rozpory vo výpovediach na hlavnom pojednávaní a z prípravného konania, na čo uviedol, že ak na polícii vypovedal inak, bolo to preto, že si presne nespomenul, ako to bolo. Až neskôr si spomenul na celý priebeh.

Prokurátor v záverečnej reči uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný spáchal skutky tak, ako sú uvedené v obžalobe, pričom ku skutku pod bodom 2/ urobil vyhlásenie o vine. Na základe výsledkov dokazovania navrhol uznať obžalovaného za vinného v zmysle obžaloby a uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby, pre jeho výkon zaradiť ho do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a zároveň navrhol nariadiť ochrannú protialkoholickú liečbu. Jej formu ponechal na úvahu súdu.

Obžalovaný v záverečnej reči uviedol, že pri skutku pod bodom 1/ je nevinný. Právo prednesu posledného slova nevyužil.

Skutkový stav uvádzaný v skutkovej vete výroku o vine tohto rozsudku bol preukázaný najmä obsahom prečítanej výpovede obžalovaného z prípravného konania, kde sa priznal ku spáchaniu skutku pod bodom 1/, ale aj výpoveďou poškodeného H. W., pričom tieto dôkazy spolu korešpondujú a zhodne opisujú podstatné okolnosti nielen napadnutia poškodeného, ale aj neskoršieho ich vzájomného stretnutia a potvrdzujú aj následnú komunikáciu o žiadosti poškodeného na vrátenie odcudzených peňazí. Tieto dôkazy tvoria spolu ucelenú reťaz, ktorá nie je ničím prerušovaná a logicky vyústila do skutkových záverov zistených súdom.

Ustanovením § 188 TZ, sú chránené dva objekty, a to osobná sloboda a majetok, ktorého sa chce páchatel' zmocniť. Konanie páchatel'a (objektívna stránka) spočíva v použití násilia alebo hrozby násilím ako prostriedku na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu poškodeného.

Trestný čin je spáchaný násilím, ak páchatel' na jeho spáchanie použije fyzické násilie proti telesnej integrite inej osoby, alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel' uviedol do stavu bezbrannosti ľst'ou, alebo ak páchatel' použil násilie proti veci iného (§ 122 ods. 7 TZ). Spravidla ide o prekonanie alebo zamedzenie kladenému alebo očakávanému odporu. Násilie musí byť prostriedkom nátlaku na vôľu napadnutého. Nie je podmienkou, aby napadnutý kládol odpor.

Aj keď poškodený H. W., Q.. XX.XX.XXXX, je z hľadiska § 139 ods. 1 písm. e) TZ, chránenou osobou (osoba vyššieho veku, ktorou sa podľa § 127 ods. 3 TZ rozumie osoba staršia ako šesťdesiat rokov), podľa druhého odseku cit. ustanovenia, sa ustanovenie odseku 1 nepoužije, ak trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby. Poukazujúc na uvedené súd konštatuje, že táto okolnosť nemala na konanie a úmysel obžalovaného (násilím sa zmocniť cudzej veci) žiadny vplyv, a to aj keď o tom, že ide o pána vo veku nad šesťdesiat rokov, vedel.

Okresný súd rešpektuje súdnu prax, že aj ak nie sú v obžalobe uvádzané slovné spojenia, ktorými by bola vyjadrená súvislosť spáchania trestného činu a vekom chránenej osoby, avšak na hlavnom pojednávaní by boli preukázane a zistené, súd by ich mal vyjadriť v skutkových okolnostiach skutkovej vete výroku o vine a prispôbiť tomu právnu kvalifikáciu (§ 188 ods. 2 písm. d) TZ). Tieto okolnosti však prokurátor, ako strana zastupujúca obžalobu, musí na hlavnom pojednávaní preukázať.

Okresný súd konštatuje, že prípadná vedomosť obžalovaného o vyššom veku poškodeného nebola rozhodujúca pre rozhodnutie obžalovaného spáchať skutok, z ktorého bol uznaný za vinného týmto rozsudkom. Skutočnosťou, ktorá sa vo významnej miere podieľala na rozhodnutí obžalovaného spáchať tento skutok, bolo to, že poškodený H. W. bol pod silným vplyvom alkoholu. Takto ho obžalovaný podľa vlastnej výpovede z prípravného konania zo dňa 27.11.2019 (strana 5 zápisnice), vnímal. Túto skutočnosť potvrdila aj na skutku nezainterosovaná svedkyňa N.Á. K., ktorej výpoveď zo dňa 19.11.2019 z prípravného konania bola na hlavnom pojednávaní prečítaná a z ktorej plynie, že H. W. je stálym zákazníkom pohostinstva a je skoro vždy pod vplyvom alkoholu.

Pri vyššie uvedených záveroch súd poukazuje na právne vety rozsudku Najvyššieho súdu SR z 3. decembra 2013, sp. zn. 2 Tdo 65/2013, publikované Zbierka stanovísk NS a súdov SR č. 8/2014 pod č. R 117/2014:

I. Ustanovenie § 18 Tr. zák. a ustanovenie § 139 ods. 2 Tr. zák. upravujú spôsob riešenia dvoch odlišných právnych otázok a to jednak otázku zavinenia vo vzťahu k okolnosti, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, a jednak ďalšiu podmienku použitia osobitného kvalifikačného pojmu chránenej osoby, spočívajúcu v súvislosti spáchania činu s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby. Taká súvislosť musí byť daná nielen objektívne, ale z hľadiska páchatel'a aj subjektívne.

II. V zmysle § 139 ods. 2 Tr. zák. možno spáchanie činu voči (na) osobe vyššieho veku (§ 127 ods. 3, § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák.) považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, len pri úmyselnom trestnom čine. Zároveň sa vyžaduje, aby páchatel' vedel, že poškodený je osobou vyššieho veku a aby túto okolnosť subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodeného, umocnením účinku trestného činu voči poškodenému, alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatel'a spáchať trestný čin.

Taká subjektívna súvislosť, primeraná postaveniu alebo stavu chránenej osoby, sa vyžaduje aj pri kvalifikačnom použití ostatných ustanovení uvedených v § 139 ods. 1 pod písmenami a/ až d/ a f/ až i/ Tr. zák.

(Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 3. decembra 2013, sp. zn. 2 Tdo 65/2013).

Konanie obžalovaného tak súd posúdil ako konanie, ktorým proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, čím spáchal zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona.

Konanie obžalovaného v bode 2/ rozsudku súd posúdil ako konanie, ktorým si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe, čím spáchal prečin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Podľa § 188 (lúpež) ods. 1 TZ, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 212 (krádež) ods. 1 písm. d) TZ, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Viacčinný súbeh medzi skutkami uvedenými v obžalobe bol pretrhnutý trestným rozkazom Okresného súdu Humenné, sp. zn. OT 25/2017 zo dňa 18. apríla 2017 - doručený obžalovanému dňa 18. apríla 2017 (účinky vyhlásenia rozsudku).

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Odsudzujúcim rozsudkom súdu prvého stupňa za iný trestný čin v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. sa rozumie prvý odsudzujúci rozsudok o inom trestnom čine toho istého páchatel'a bez ohľadu na to, či

tento rozsudok bol prípadne v riadnom alebo mimoriadnom opravnom konaní zrušený, pokiaľ aj po tomto opravnom konaní vec skončila právoplatným odsúdením páchatel'a za uvedený trestný čin.

Uloženie súhrnného trestu prichádza do úvahy len v prípade viacčinného súbehu trestných činov, a to len vtedy, ak bol páchatel' za časť trestnej činnosti odsúdený, ak je možné k takémuto odsúdeniu prihladať.

Súhrnný trest však možno uložiť len vtedy, ak medzi týmito trestnými činmi existuje viacčinný súbeh.

Viac trestných činov je v súbehu len vtedy, pokiaľ medzi spáchaním časovo prvého z nich a časovo posledného z nich nebol vyhlásený súdom prvého stupňa odsudzujúci (hoci neprávoplatný) rozsudok, resp. doručený trestný rozkaz za nejaký trestný čin toho istého páchatel'a. O súbeh v uvedenom zmysle nepôjde, pokiaľ bol ďalší trestný čin spáchaný po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku (doručení trestného rozkazu). V tomto prípade je potrebné uložiť za trestný čin spáchaný po vyhlásení prvého odsudzujúceho rozsudku (doručení trestného rozkazu) samostatný trest (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3 Tdo 20/2014 z 13. mája 2014).

Skutok v bode 1/ je však vo viacčinnom súbehu so skutkom, právne kvalifikovaným ako prečin krádež podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, z ktorého bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Humenné, sp. zn. OT 25/2017 zo dňa 18. apríla 2017, súd preto pre skutok v bode 1/ a pre prečin krádež podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, z ktorého bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Humenné, sp. zn. OT 25/2017 zo dňa 18. apríla 2017, ukladal súhrnný trest.

Za skutok v bode 2/ súd ukladal samostatný trest.

Pri ukladaní súhrnného trestu za skutok v bode 1/ súd zistil poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) TZ to je, že obžalovaný sa priznal k jednému zo zbiehajúcich trestných činov (prečin krádež v konaní Okresného súdu Humenné sp. zn. OT/25/2017). Zároveň súd zistil ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) TZ skutočnosť, že obžalovaný už bol odsúdený pred spáchaním skutku. Pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností súd vyhodnotil ako vyrovnanú, preto nedošlo k úprave trestnej sadzby postupom podľa § 38 TZ. Súd však bol povinný upraviť trestnú sadzbu podľa asperačnej zásady vyjadrenej v ust. § 41 ods. 2 TZ - súčasne však súd aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. c) TZ, podľa ktorého súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a, ktorý spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti, a súd má za to, že vzhľadom na zdravotný stav páchatel'a by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania, pričom nie je viazaný obmedzeniami uvedenými v odseku 3 a zároveň uloží ochranné liečenie.

Pri ukladaní trestu za skutok v bode 2/ súd zistil poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) TZ, to je, že obžalovaný sa priznal k jednému zo zbiehajúcich trestných činov (prečin krádež v konaní Okresného súdu Humenné sp. zn. OT/25/2017). Zároveň súd zistil ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) TZ skutočnosť, že obžalovaný už bol odsúdený pred spáchaním skutku. Pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností súd vyhodnotil ako vyrovnanú, preto nepristúpil k úprave hranice trestnej sadzby podľa § 38 TZ.

Zo záverov znaleckého posudku znalca J.. G. R. Č.. XXX/XXXX vyplýva, že u obžalovaného bol konštatovaný syndróm závislosti od alkoholu - 3. vývojové štádium. Jeho rozpoznávacie schopnosti v čase spáchania skutku znalec hodnotil ako zachované v celom rozsahu. Ak by pripustil požitie alkoholu, jeho ovládacie schopnosti boli znížené nepodstatnou mierou, ale iba v dôsledku požitia alkoholu, pričom alkohol požil vedome a s dostatočnými predchádzajúcimi skúsenosťami o účinkoch alkoholu na jeho psychiku. Ak bude obžalovaný pokračovať v požívaní alkoholických nápojov, jeho pobyt na slobode by mohol byť nebezpečný v zmysle opakovania sa správania ako je to, za ktoré je stíhaný. Znalec odporučil zvážiť nariadenie ochrannej protialkoholickej liečby.

Pri ukladaní trestu súd prihladal na kritériá uvedené v základných zásadách ukladania trestov (§ 34 TZ), najmä v ustanovení odseku 4, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihladne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podmienky uloženia ochranného liečenia sú Trestným zákonom upravené v ustanovení § 73 takto:

(1) Súd uloží ochranné liečenie v prípadoch uvedených v § 39 ods. 2 písm. c) a § 40 ods. 1 písm. d) alebo ak páchatel činu inak trestného nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný a jeho pobyt na slobode je nebezpečný.

(2) Súd tak môže urobiť aj vtedy, ak páchatel spáchal trestný čin

a) v stave zmenšenej príčetnosti a jeho pobyt na slobode je nebezpečný,

b) v stave vyvolanom duševnou poruchou a jeho pobyt na slobode je nebezpečný,

c) násilnej povahy voči blízkej osobe alebo zverenej osobe a vzhľadom na osobu páchatela možno dôvodne predpokladať, že bude v násilnom konaní pokračovať, alebo

d) pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním.

(3) Ochranné liečenie neuloží, ak je vzhľadom na osobu páchatela zrejmé, že jeho účel nemožno dosiahnuť.

(4) Ochranné liečenie môže súd uložiť aj popri treste alebo pri upustení od potrestania.

Poukazujúc na vyššie uvedené závery znalca a citované zákonné ustanovenie, súd popri treste súčasne podľa § 73 ods. 1 Trestného zákona, uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie, ktoré sa bude v zmysle § 74 ods. 1 Trestného zákona, vykonávať ambulantnou formou. Takúto kombináciu trestu a ochranného opatrenia (ochranné liečenie), súd považuje za najvhodnejšiu na dosiahnutie ochrany spoločnosti pred obžalovaným a pre vytvorenie podmienok na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život.

Súd pre skutok v bode 1/ a pre prečin krádež podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, z ktorého bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Humenné, sp. zn. OT 25/2017 zo dňa 18. apríla 2017 uložil podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, aplikujúc § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody na jeden rok a šesť mesiacov.

O vonkajšej diferenciacii výkonu trestu odňatia slobody súd rozhodol tak, že obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Súd obligatórne zrušil výrok o treste uloženom trestným rozkazom Okresného súdu Humenné, sp. zn. OT 25/2017 zo dňa 18. apríla 2017, doručeným obžalovanému v ten istý deň, právoplatným dňa 18. apríla 2017, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádež podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na šesť mesiacov, pre výkon ktorého bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, a súčasne zrušil aj všetky obsahovo nadväzujúce rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pre skutok v bode 2/ súd uložil podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, trest odňatia slobody na šesť mesiacov - súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Súd uloží ochranné liečenie v prípadoch uvedených v § 39 ods. 2 písm. c) TZ. Tento zákonný imperatív sa pretavil do výroku o ochrannom opatrení - podľa § 73 ods. 1 Trestného zákona, súd uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie, ktoré sa bude v zmysle § 74 ods. 1 Trestného zákona, vykonávať ambulantnou formou.

Rozsudok neobsahuje výrok o náhrade škody, nakoľko H. W. ako poškodený v skutku v bode 1/ si neuplatnil nárok na náhradu škody spôsobom uvedeným v § 46 ods. 3 TP a vdova po poškodenom G. F. (skutok 2/) pani J. F. nárok na náhradu škody neuplatnila výslovne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Humenné. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa

ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a poškodený môže odvolanie podať pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní ktoré predchádzalo rozsudku ak toto porušenie mohlo spôsobiť že je výrok nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.